Vangsgutane
FONNA FORLAG 1987
Kr 20,-

Luke 17: Himmelfararane

Bjarne Benjaminsen

Opp på dekk, stjerneriddar

Pliktene kallar

På med smil og uniform

Ingen grunn til å søve vekk

Eventyret!

Gutane frå Vangen

Matrosar på romskuta Starbreaker

S/S, frakt av detonatrium og

Ferske grønsaker

Tene nokre ekstra slantar

Sende dei heim til ho mor med postrakett

Trufast pliktskuldig

Kvar løningsdag

Romdrakeangrep

Ultrafiolette beist med svarte groper

Til augo

Kjenner lukta av

Agurkar

Fleire lysår unna

Siklar radioaktivt utover skipsskroget og flenjger opp metall

Verne lasta

Fram med strålepistolane

Riddarmot

Hald flagget heva

Måtte Stjerneguden sjå i nåde til oss

Villfarne sjeler

Fødd på jorda

Til tenesta Hans

Steinar, to år eldre enn bror sin

Kåre

Tak vare på bror din, sa mor

Kom heim heilskinna, utan for djupe flerrer

På sjela

I posisjon, Steinar!

Kommandør Hastings smeltar vekk i stjernesprut-drakeflammer

Innan han rekkjer i posisjon sjølv.

I posisjon, Kåre

Det er opp til dykk no

Gutane frå Vangen

Sunn, frisk ungdom

Håpet til handelsflåten

To ynglingar

Med framtida forut

Heime på garden går Sigrid

Mor til to

Enkje

Stolt og livsglad

Ser inga motsetnad mellom plikt og glede

Om sorga tyngjer

Sigrid lir ikkje av verensgløymsle

Til stades

I livet

Bak plogen

Ved brødomnen

Forut for fridom og ufridom

Forut for valet åt subjektet

Går Sigrid omkring og steller

Til gutane skal kome heim

Steinar ladar

Kåre skyt

Rein stjerne-energi, rå, tilgjengeleg

For alltid

Draken spyr ut atomgneistar

Brenn innvendig, misser festet

Og glid ut i inkje

No blir brørne hans sinte,

Seier Steinar

Kåre ladar strålepistolen

”Ikkje mange månadane kvar,”

Nabo Ola slurpar kaffen venleg i seg

”Nei, dei er på veg tilbake,” nikkar Sigrid

”Ved Pleiadane allereie, skulle ein tru.”

”Pleiadane? Det er jo like borti hogget,”

Ler Sterk-Ola Bakken

I ly for flammene bak kvart sitt kraftskjold

Ventar Kåre og Steinar på tur

Til å gje frå seg energi

Men skjoldet må også verte lada

Beistene gjev seg ikkje, dei er sinte no

Lysbringarane

”Kom hit,” seier Steinar, ”så koplar vi skjolda saman

Så ein av oss blir frigjort til å skyte.”

”Eg maktar ikkje,” seier Kåre

”Drakeilden pressar meg mot dekk. Eg kjem meg ikkje av flekken.”

Det klagande rautet åt oksen Peik

Ein svartmusken figur sjanglar over åkeren

Martin Skjorhagen

”Siste nytt?” spør han

Ventar ikkje på svar

”Du vert rik no, du, Sigrid?”

Klunk av flaska

"Ha deg heimat," buldrar Sterk-Ola

Slengjer slendrianen på dør

Peik rautar nøgd

Fylliken ranglar bannande videre

”Pengane går med til såkorn. Altihop."

Sigrid ser forknytt i golvet

”Ja, tidene er ikkje som

Dei var,”

Svarar Sterk-Ola Bakken

Steinar!

Tak

vare på bror din

Kåre!

Ikkje mange månadane kvar

Til dei kjem heim

No

Larris Skjorhagen

Vende heim til Jul

Heiderskrona og med grad som offiser

I kiste

”Synd med han Larris,” sa formannen i Festnemnda

”Slik en likande kar.

Kunne gjort det stort

I Firmaet.

Mykje pengar tapa der.”

På balkongen

Etter middagen

Flirte underdirektøren

Sjampanjefriskt

”Dei pengane var vel drukne opp.”

”Denne bygda er ikkje framtida”

”Investeringsmoglegheitene ligg i matindustrien

På Andromeda.”

Morgendagen høyrer ungdomen

Til

Steinar Vangen

Kjempar mot tolv superstjernebeist

Flagget høgt heva

Forut for fridom og ufridom

"Hald ut, Kåre. Saman skal vi klare det."

Tankane går til mor Sigrid

Sterk-Ola

Oksen Peik

Bjørg

Snart er det Jul

Igjen

Bjarne Benjaminsen

Den norske tegneserien Vangsgutane *ble skapt av Leif Halse og Jens R. Nilssen i 1940, og har utkommet som julehefte nesten hvert år siden. Serien handler om brødrene Steinar og Kåre Vangen, som rett som det er tar på seg voksen kars arbeid for å hjelpe bygda og mor si, Sigrid. I dette vesle sf-diktet har brødrene begitt seg ut på en optimistisk ferd som hører framtidsdrømmene til.*

Fonna forlag, som utgir Vangsgutane, *utgir for øvrig også juleheftet* Ingeniør Knut Berg på eventyr, *klassisk norsk science fiction av fremste merke. Men det er en annen historie igjen.*